

HERO 2

นำเสนอเมื่อ : 9 ก.พ. 2552

ถ้าคุณเป็นคนหนึ่งที่กำลังจะยอมแพ้กับชีวิต ..

วันนี้ได้รับรู้เรื่องราวของผู้ชายคนหนึ่ง .. โท่ สดุดยอดเลย .. น้ำตาไหล

ชายผู้ซึ่งหัวใจนำมันถือเป็นที่สุด

"Nick Vujicic"

ลองชมเรื่องราวของเค้าดูกันนะคะ

ส่วนด้านล่าง เป็นบทสัมภาษณ์ของเค้า ที่แฟนเอามาแปลเองเป็นภาษาไทย เพราะอยากแบ่งปันไว้เป็นกำลังใจแด่คนที่กำลังจะยอมแพ้กันค่ะ

เวลาที่ตัวเราต้องพบกับปัญหาอุปสรรคต่าง ๆ

อย่าท้อเลยนะคะ

ล้มแล้วก็ลุก

ยิ้มให้กับตัวเอง ลองดูใหม่อีกซักตั้ง สองตั้ง

เพราะจริง ๆ แล้ว เราอาจจะยังไม่เคย "ล้ม" จริง ๆ อย่างผู้ชายคนนี้ก็ได้ค่ะ

อ้อ แล้วย้ำสิมหันไปมองคนข้าง ๆ รอบตัวกันบ้าง

ถ้าเห็นเค้าล้ม จงอย่ารอที่จะยื่นมือไปช่วยตั้งเค้าขึ้นมาทันทีนะคะ

ความรักอยู่รอบ ๆ ตัวคุณค่ะ

เป็นกำลังใจให้ทุกคนนะคะ

"No arms, No legs, No worries"

ไม่มีแขน ไม่มีขา แล้วไง

If Nick's story doesn't convince us about God's love & His power & what faith can do, then nothing else will.

ถ้าเรื่องของนิกไม่สามารทำให้เราเชื่อในเรื่องความรักของพระเจ้าและพลังของพระองค์ รวมถึงสิ่งที่มีความเชื่อนั้นทำให้เกิดขึ้นได้ ก็คงไม่มีเรื่องไหนที่จะทำให้เราเชื่อได้อีกแล้ว

My name is Nick Vujicic and I give God the Glory for how He has used my testimony to touch thousands of hearts around the world!

ผม นิก วูจิชิต และผมขอขอบคุณที่ต่าง ๆ ให้เป็นของพระเจ้าสำหรับทำให้โลกาสดมผมเข้าไปอยู่ในหัวใจของคนนับแสนทั่วโลก

I was born without limbs and doctors have no medical explanation for this birth "defect". As you can imagine, I was faced with many challenges and obstacles.

ผมเกิดมาโดยที่ไม่มีแขนขา ที่แม่แต่หมอกก็ไม่สามารถหาคำอธิบายทางการแพทย์ สำหรับ "ข้อบกพร่อง" นี้ คุณน่าจะจินตนาการได้ว่าจะต้องเจอกับความท้าทายและอุปสรรคมากมายเพียงไร

"Consider it pure joy, my Brothers, whenever you face trials of many kinds."

เมื่อไหร่ก็ตามที่เราต้องเจอกับหลากหลายบททดสอบ จงคิดซะว่าเป็นความสุขอันบริสุทธิ์เถอะครับ

....To count our hurt, pain and struggle as nothing but pure joy? As my parents were Christians, and my Dad even a Pastor of our church, they knew that verse very well.

ให้ถือซะว่าความเจ็บปวด ความทุกข์ยาก และการทดสอบที่รันทดของเราเป็นความสุขอันบริสุทธิ์อย่างหนึ่งหรือ? คำว่าความที่พ่อแม่ของผมเป็นคริสเตียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งพ่อของผมที่เป็นคุณพ่อในโบสถ์ พวกเขาทั้งคู่ซึ่งในสำคัญนั้นเป็นอย่างดี

The whole church mourned over my birth and my parents were absolutely devastated. Everyone asked, "if God is a God of Love, then why would God let something this bad happen to not just anyone, but dedicated Christians?" My Dad thought I wouldn't survive for very long, but tests proved that I was a healthy baby boy just with a few limbs missing.

คนทั้งโบสถ์เศร้ากับเรื่องที่เกิดขึ้นกับการเกิดของผม และพ่อแม่ผมก็รู้สึกไปกับเรื่องเหล่านั้น ทุกคนถามว่า "ถ้าพระเจ้าเป็นพระเจ้าแห่งความรัก แล้วทำไมพระองค์ถึงยอมให้สิ่งเลวร้ายแบบนี้เกิดขึ้น ไม่ให้กับใครอื่น

หากแต่มันเกิดขึ้นกับครอบครัวคริสเตียนที่ทุ่มเทแบบนั้น" พ่อผมโศกเศร้าว่าผมจะมีชีวิตอยู่ได้นานไหม แต่ผลการทดสอบกลับบอกผมว่าเป็นเด็กผู้ชายแข็งแรง สมบูรณ์ทุกอย่าง เพียงแค่ขา แขนหายไปที่เท่านั้นเอง

I knew that I was different but on the inside I was just like everyone else. There were many times when I felt so low that I wouldn't go to school just so I didn't have to face all the negative attention. I was encouraged by my parents to ignore them and to try start making friends by just talking with some kids. Soon the students realized that I was just like them, and starting there God kept on blessing me with new friends.

ผมรู้ว่าภายนอกผมดูต่างจากคนอื่นแต่ข้างในนั้นผมก็เหมือนกับทุกคนนั่นละ มีหลายครั้งที่ผมรู้สึกแย่มาก ๆ จนไม่อยากจะไปโรงเรียน แต่กำลังใจจากพ่อแม่ที่มีให้ผมตลอดมา ในการที่จะไม่สนใจสิ่งเหล่านั้น และให้เริ่มมองหาเพื่อนโดยการพูดคุยกับเด็กบางคน ไม่นานนักเด็กก็เรียกเหล่านั้นให้ชวนผมก็เหมือนพวกเขาเหล่านั้นแหละ และจากตรงนั้น พระเจ้าก็อวยพรผมในการพบเพื่อนใหม่

There were times when I felt depressed and angry because I couldn't change the way I was, or blame anyone for that matter. I went to Sunday School and learnt that God loves us all and that He cares for you. I understood that love to a point as a child, but I didn't understand that if God loved me why did He make me like this? Is it because I did something wrong? I thought I must have because out of all the kids at school, I'm the only weird one. I felt like I was a burden to those around me and the sooner I go, the better it'd be for everyone. I wanted to end my pain and end my life at a young age, but I am thankful once again, for my parents and family who were always there to comfort me and give me strength.

หลายครั้งหลายคราที่ผมรู้สึกหงุดหงิดและโกรธแค้น เพราะผมไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งที่เกิดขึ้นกับร่างกายผมได้ หรือไม่สามารถทำอะไรได้เลยกับสิ่งที่เกิดขึ้น ผมไปโรงเรียนสอนศาสนาว่าเอาที่คิดและได้เรียนว่าพระเจ้ารักเราทุกคนและพระองค์ทรงห่วงใยเรา ผมก็เข้าใจความรักในแบบเด็ก ๆ แต่ผมไม่เข้าใจว่า พระเจ้ารักผม ทำไมพระองค์ถึงทำให้ผมเป็นแบบนี้? เป็นเพราะว่าผมทำอะไรผิดหรือเปล่า? ผมคิดว่าผมคงทำอะไรผิดนะ ๆ เพราะจากเด็กทุกคนในโรงเรียน มีผมคนเดียวที่ประหลาด ผมรู้สึกเหมือนกับความไม่เป็นสาระของหนูคนอื่น ๆ ตัวผม และตามผมยิ่งตายเร็วเท่าไร ทุกคนก็กลบขยขึ้นเท่านั้น ผมต้องการที่จะจบความเจ็บปวดและจบชีวิตนี้โดยอายุเพียงน้อยนิด แต่ผมก็ต้องขอบคุณอีกครึ่งหนึ่ง สำหรับพ่อแม่และครอบครัวที่อยู่ตรงนั้นเพื่อผมตลอดเวลาเพื่อที่จะทำให้ผมรู้สึกดีและเข้มแข็ง

"And we know that in all things God works for the best for those who love Him." That verse spoke to my heart and convicted me to the point where that I know that there is no such thing as luck, chance or coincidence that these "bad" things happen in our life. "และเรารู้ว่าพระเจ้ากระทำดีที่สุดในทุกสิ่งเพื่อคนที่รักพระองค์" คำพูดนั้นโดนใจผมมากและพิสูจน์ให้เห็นว่าไม่มีสิ่งที่เราเรียกว่า โชค หรือความบังเอิญที่ทำให้สิ่ง "เลวร้าย" นี้เกิดขึ้นในชีวิตของเรา

I am now twenty-four years old and have completed a Bachelor of Commerce majoring in Financial Planning and Accounting. I am also a motivational speaker and love to go out and share my story and testimony wherever opportunities become available. I have developed talks to relate to and encourage students through topics that challenge today's teenagers. I am also a speaker in the corporate sector.

ตอนนี้ผมอายุ 24 ปี และจบปริญญาตรีด้านเกศา ค่า เอกการวางแผนด้านการเงินและบัญชี ผมยังเป็นนักพูดสำหรับการให้กำลังใจและรักที่จะออกไปข้างนอกและแบ่งปันเรื่องราวของผมและเป็นพยาน ณ ที่ใดก็ตามที่โอกาสเป็นใจ ผมได้พัฒนาการพูดเพื่อให้กำลังใจนักเรียนผ่านทางหัวข้อที่เป็นเรื่องท้าทายสำหรับเด็กวัยรุ่นในสมัยนี้ และนอกจากนั้นผมก็ยังเป็นนักพูดในภาคธุรกิจอีกด้วย

YOU ARE SO NICE. YOU ARE ONE OF MY HERO. CARRY ON>

